

S p r a w o z d a n i e

komisyi petycyjnej o petycyi Rady miejskiej w Jaworowie, wniesionej przez posła Jana Hr. Szeptyckiego w przedmiocie przyznania gminie miasta Jaworowa dodatkowego wynagrodzenia za zniesione w obrębie tej gminy prawo propinacyi wódczanej i miodowej.

Wysoki Sejmie!

Rada miasta Jaworowa w petycyi swej do l. 266/90 podaje co następuje:

Czysty dochód z prawa propinacyi wódczanej i miodowej w terytorjum miasta Jaworowa wykonywanej, przyjęty został orzeczeniem krajowej komisji propinacyjnej z dnia 17. marca 1882 do l. 3842/81 na sumę 12089 zł. 95 ct. a to stosownie do ustawy z dnia 30. grudnia 1875 nr. 55 Dz. u. kr. ex. 1877.

W terminie §. 7. ustawy z dnia 22. kwietnia 1889 nr. 30. Dz. u. kr. ustanowionym wniosła gmina miasta Jaworowa do c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego reklamacyę, w której wykazała, że dochód roczny z prawa tego obliczony na podstawie dochodu przyjętego do wymiaru podatku dochodowego w latach 1885, 1886, 1887, przeciętnie biorąc, był wyższym, a nadwyżka ta przenosiła o 10% pierwotnie przez krajową komisję propinacyjną oznaczoną sumę czystego dochodu i zażądała przyznania jej dodatkowego wynagrodzenia.

Dochodzenie w tej mierze na miejscu w Jaworowie pod d. 5. września 1889 przez delegata c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego przedsięwzięte, wykazało, że dochód roczny przyjęty za podstawę podatku dochodowego z prawa propinacyi wódczanej wynosił w latach 1885, 1886 i 1887 przeciętnie rocznie 12997 zł. 31 ct., zaś z propinacyi miodowej 786 zł. 40 ct., przeto razem 13.786 zł. 71 ct.

Nadwyżka zatem dochodu rocznego wynosiła kwotę 1693 zł. 76 ct., co oczywiście stanowi więcej jak 10% pierwotnie w sumie 12089 zł. 95 ct. przyjętego dochodu.

C. k. Dyrekcya funduszu propinacyjnego jednak, opierając się na fasyach gminy miasta Jaworowa, z których się okazuje, że gmina ta dochód z opłat od napojów spirytusowych sprowadzanych z po za obrębu miasta przez osoby prywatne dla miejscowej konsumpcyi, oraz dochód z konfiskat trunków do miasta bezprawnie wprowadzanych, równocześnie z prawem propinacyi wydzierżawiała i dochód ten na $\frac{1}{3}$ część całego czynszu propinacyjnego oceniając, takąż część dochodu straconą mieć chciała, — nie uwzględniła rzeczonyj reklamacyi, lecz takową orzecz-

niem z dnia 1. listopada 1889 l. 4.169 odrzuciła, podając za powód, że po strąceniu rzekome 1/3 części dochodu, pochodzącego według własnego przyznania gminy z opłaty trunków w terytorium gminy na własny użytek wprowadzanych, oraz dochodu z konfiskat trunków, które to dochody nie stanowią akcesoryum prawa propinacyi i nie są przedmiotem wykupna, — suma dochodu rocznego wynosi tylko kwotę 11.041 zł. 41 ct., jest zatem nawet niższą od pierwotnie przez krajową komisję propinacyjną przyjętej sumy dochodu.

Przeciwko temu orzeczeniu c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego gmina miasta Jaworowa wniosła zażalenie do c. k. Trybunału administracyjnego, który wyrokiem z d. 29. maja 1890 l. 1.794 zniósł rzeczne orzeczenie, podając jako główny motyw przepis §. 7. art. 1. ust. z d. 22. kwietnia 1889. według którego nie fasyonowany, lecz do wymiaru podatku dochodowego przyjęty dochód przeciętny z lat 1885, 1886 i 1887 do wypośrodkowania czystego dochodu z prawa propinacyi służyć winien i że tylko ta, a nie inna podstawa do wymiaru wynagrodzenia w razie reklamacji przyjęta być może.

Wskutek tego wyroku c. k. Trybunału administracyjnego, c. k. Dyrekcya funduszu propinacyjnego zmuszoną została wydać ponowne orzeczenie z dnia 5 października 1890 r. do l. 13197, w którym przyznaje reklamującej gminie miasta Jaworowa nadwyżkę dochodów z odjętego prawa propinacyi w kwocie 1693 zł. 76 ct. w. a. rocznie i kwotę tę przyjmuje za podstawę do wymiaru dodatkowego wynagrodzenia po myśli §. 7. powołanej ustawy krajowej, wymierza jednakowoż z powołaniem się jedynie na §. 6. pomienionej ustawy dodatkowy kapitał wynagrodzenia w sumie 1700 zł. w. a. 4⁰/₁₀-wymi do końca roku 1894 winkulowanymi obligacjami propinacyjnymi.

Gmina miasta Jaworowa stawia zatem żądanie: „aby Wysoki Sejm raczył bądź to w preliminarzu funduszu propinacyjnego uchwalić, bądź też w drodze osobnej ustawy wyznaczyć w celu wypłacenia wszystkim bez wyjątku reklamantom, a także i gminie Jaworowa dodatkowego wynagrodzenia za zniesionej prawo propinacyi w wysokości 17¹/₂-krotnej nadwyżki w drodze reklamacji stwierdzonej, odpowiedni fundusz“.

Żądanie to jest za obszerne i komisya nie widzi weale ani powodu ani potrzeby wnoszenia przed Wysoki Sejm podobnych projektów, komisya może tylko rozpatrzyć sprawę petycyonującej gminy miasta Jaworowa o tyle, o ile gmina ta, nie mając zresztą upoważnienia do zastępowania wszystkich niezadowolonych reklamantów, w imieniu własnem występuje.

Komisya petycyjna po zbadaniu odnośnych przez c. k. Dyrekcję funduszu propinacyjnego udzielonych jej aktów i po przekonaniu się, że wszelkie przez gminę miasta Jaworowa w petycji przytoczone daty i okoliczności są prawdziwe;

zważywszy że gmina miasta Jaworowa w terminie §. 7 ustawy z dnia 22. kwietnia 1889 r. nr. 20 dz. u. kr. ustanowionym reklamację wniosła i tym sposobem prawo do dodatkowego wynagrodzenia w miarę wykazanego wyższego dochodu po myśli §. 6. b. ust. 2 i 3. tejże ustawy uzyskała, co zresztą na skutek wyroku c. k. Trybunału administracyjnego z dnia 29 maja 1890 l. 1794, ponownem orzeczeniem c. k. Dyrekcji funduszu propinacyjnego z dnia 5. października 1890 l. 13197 w zupełności uznanem zostało;

zważywszy, że nie masz żadnego uzasadnionego powodu, aby gmina miasta Jaworowa inaczej traktowaną być miała jak inni w takiż sam sposób uprawnieni reklamanci i że gmina ta, otrzymując jako wynagrodzenie tylko jednorazową nadwyżkę wykazanego rocznego dochodu, wobec innych uprawnionych, którzy 17¹/₂ razową nadwyżkę takiegoż dochodu już otrzymali, oczywiście, i niczem usprawiedliwić się nie dającą ponosi ujmę;

zważywszy wreszcie, że Wysoki Sejm nie może być obojętnym na to, iżby majątek gminny przez odmówienie słusznego, w ustawie uzasadnionego wynagrodzenia był uszczuplonym —
wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Dyrekcję funduszu propinacyjnego, aby gminę miasta Jaworowa na zasadzie własnego, pod dniem 5. października 1890 l. 13 197 wydanego orzeczenia, na równi z innymi uprawnionymi reklamantami, którzy nadwyżkę wynagrodzenia po myśli §. 6 b. ustęp 2. i 3. ustawy z dnia 22 kwietnia 1889 nr. 30. Dz. u. kr. już otrzymali, traktować, — a zatem gminie tej 17^{1/2} razową nadwyżkę wykazanego dochodu rocznego, tytułem dodatkowego wynagrodzenia za zniesione w gminie tej prawo propinacyi, przy zastosowaniu postanowienia §. 32. ustawy z dnia 22. kwietnia 1889 nr. 30. Dz. u. kr. wypłacić zechciała.

Lwów dnia 12. listopada 1890.

Zastępca Przewodniczącego

Mazaraki w. r.

Sprawozdawca

Klemensiewicz w. r.

